

¹جِيئَ جَمَعَ سُلَيْمَانُ شُبُوحَ إِسْرَائِيلَ وَكُلَّ رُؤُوسِ
 الْأَسْبَاطِ رُؤَسَاءِ الْآبَاءِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى الْمَلِكِ
 سُلَيْمَانَ فِي أورشليم لِإِصْعَادِ تَابُوتِ عَهْدِ الرَّبِّ مِنْ
 مَدِينَةِ دَاوُدَ هِيَ صِهْيُونُ.² فَاجْتَمَعَ إِلَى الْمَلِكِ سُلَيْمَانَ
 جَمِيعُ رِجَالِ إِسْرَائِيلَ فِي الْعِيدِ فِي شَهْرِ آبَانِيمَ. هُوَ
 الشَّهْرُ السَّابِعُ.³ وَجَاءَ جَمِيعُ شُبُوحِ إِسْرَائِيلَ، وَحَمَلَ
 الْكَهَنَةُ التَّابُوتَ⁴ وَأَضَعُوهُ تَابُوتِ الرَّبِّ وَحَيْمَةَ الْإِجْتِمَاعِ
 مَعَ جَمِيعِ آيَةِ الْقُدْسِ الَّتِي فِي الْحَيْمَةِ، فَاصْطَعَدَا الْكَهَنَةُ
 وَاللَّوِيِّونَ.⁵ وَالْمَلِكُ سُلَيْمَانُ وَكُلُّ جَمَاعَةِ إِسْرَائِيلَ
 الْمُجْتَمِعِينَ إِلَيْهِ مَعَهُ أَمَامَ التَّابُوتِ كَانُوا يَدْبَحُونَ مِنْ
 الْعِثْمِ وَالْبَقَرِ مَا لَا يُحْصَى وَلَا يُعَدُّ مِنَ الْكَثْرَةِ.⁶ وَأُدْخِلَ
 الْكَهَنَةُ تَابُوتَ عَهْدِ الرَّبِّ إِلَى مَكَامِهِ فِي مِحْرَابِ الْبَيْتِ
 فِي قُدْسِ الْأَقْدَاسِ إِلَى تَحْتِ جَنَاحِي الْكُرُوبِيمِ،⁷ لِأَنَّ
 الْكُرُوبِيمَ بَسَطَا أَجْنِحَهُمَا عَلَى مَوْضِعِ التَّابُوتِ، وَطَلَّلَ
 الْكُرُوبَانِ التَّابُوتَ وَعِصِيَّهُ مِنْ فَوْقِ⁸ وَجَدُّوا الْعِصِيَّ
 فَتَرَأَتْ رُؤُوسَ الْعِصِيَّ مِنَ الْقُدْسِ أَمَامَ الْمِحْرَابِ وَلَمْ
 تَرُ حَارِجًا، وَهِيَ هُنَاكَ إِلَيَّ هَذَا الْيَوْمِ.⁹ لَمْ يَكُنْ فِي
 التَّابُوتِ إِلَّا لَوْحَا الْحَجَرِ اللَّذَانِ وَصَعَهُمَا مُوسَى هُنَاكَ
 فِي حُورِبَ حِينَ عَاهَدَ الرَّبُّ بَنِي إِسْرَائِيلَ عِنْدَ خُرُوجِهِمْ
 مِنْ أَرْضِ مِصْرَ.¹⁰ وَكَانَ لَمَّا حَرَجَ الْكَهَنَةُ مِنَ الْقُدْسِ أَنَّ
 السَّحَابَ مَلَأَ بَيْتَ الرَّبِّ،¹¹ وَلَمْ يَسْتَطِعِ الْكَهَنَةُ أَنْ يَقِفُوا
 لِلخُدْمَةِ بِسَبَبِ السَّحَابِ، لِأَنَّ مَجْدَ الرَّبِّ مَلَأَ بَيْتَ
 الرَّبِّ.¹² جِيئَ تَكَلَّمَ سُلَيْمَانُ، قَالَ الرَّبُّ إِنَّهُ يَسْكُنُ فِي
 الصَّيَابِ.¹³ إِنِّي قَدْ بَنَيْتُ لَكَ بَيْتًا سَكُنِي مَكَانًا لِسُكْنَاكَ
 إِلَى الْأَبَدِ.¹⁴ وَخَوَّلَ الْمَلِكُ وَجْهَهُ وَبَارَكَ كُلَّ جُمْهُورِ
 إِسْرَائِيلَ، وَكُلُّ جُمْهُورِ إِسْرَائِيلَ وَاقَفَ.¹⁵ وَقَالَ، مُبَارَكَ
 الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ الَّذِي تَكَلَّمَ بِقَمِهِ إِلَى دَاوُدَ أَبِي وَأَكْمَلَ
 يَدَهُ قَائِلًا،¹⁶ مُنْذُ يَوْمٍ أُخْرَجْتُ شَعْبِي إِسْرَائِيلَ مِنْ مِصْرَ
 لَمْ أُخْتَرْ مَدِينَةً مِنْ جَمِيعِ أَسْبَاطِ إِسْرَائِيلَ لِبِنَاءِ بَيْتٍ
 لِيَكُونَ اسْمِي هُنَاكَ، بَلِ اخْتَرْتُ دَاوُدَ لِيَكُونَ عَلَيَّ شَعْبِي
 إِسْرَائِيلَ.¹⁷ وَكَانَ فِي قَلْبِ دَاوُدَ أَبِي أَنْ يَبْنِيَ بَيْتًا لِاسْمِ
 الرَّبِّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ.¹⁸ فَقَالَ الرَّبُّ لِدَاوُدَ أَبِي، مِنْ أَجْلِ أَنَّهُ
 كَانَ فِي قَلْبِكَ أَنْ تَبْنِيَ بَيْتًا لِاسْمِي قَدْ أَحْسَنْتَ بِكُونِهِ
 فِي قَلْبِكَ.¹⁹ إِلَّا إِنَّكَ أَنْتَ لَا تَبْنِي الْبَيْتَ، بَلِ ابْنُكَ الْخَارِجُ
 مِنْ صُلَيْبِكَ هُوَ يَبْنِي الْبَيْتَ لِاسْمِي.²⁰ وَأَقَامَ الرَّبُّ كَلَامَهُ
 الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ، وَقَدْ قُمْتُ أَنَا مَكَانَ دَاوُدَ أَبِي وَجَلَسْتُ
 عَلَى كُرْسِيِّ إِسْرَائِيلَ كَمَا تَكَلَّمَ الرَّبُّ، وَبَنَيْتُ الْبَيْتَ
 لِاسْمِ الرَّبِّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ²¹ وَجَعَلْتُ هُنَاكَ مَكَانًا لِلتَّابُوتِ

¹Da versammelt der König Salomo zu sich die Ältesten in Israel, alle Obersten der Stämme und Fürsten der Vaterhäuser unter den Kindern Israel gen Jerusalem, die Lade des Bundes des HERRN heraufzubringen aus der Stadt Davids, das ist Zion.²Und es versammelten sich zum König Salomo alle Männer in Israel im Monat Ethanim, am Fest, das ist der siebente Monat.³Und da alle Ältesten Israels kamen, hoben die Priester die Lade des HERRN auf⁴ und brachten sie hinauf, dazu die Hütte des Stifts und alle Geräte des Heiligtums, das in der Hütte war. Das taten die Priester und die Leviten.⁵Und der König Salomo und die ganze Gemeinde Israel, die sich zu ihm versammelt hatte, gingen mit ihm vor der Lade her und opferten Schafe und Rinder, so viel, daß man's nicht zählen noch rechnen konnte.⁶Also brachten die Priester die Lade des Bundes des HERRN an ihren Ort, in den Chor des Hauses, in das Allerheiligste, unter die Flügel der Cherubim.⁷Denn die Cherubim breiteten die Flügel aus an dem Ort, da die Lade stand, und bedeckten die Lade und ihre Stangen von obenher.⁸Und die Stangen waren so lang, daß ihre Knäufe gesehen wurden in dem Heiligtum vor dem Chor, aber außen wurden sie nicht gesehen, und waren daselbst bis auf diesen Tag.⁹Und war nichts in der Lade denn nur die zwei steinernen Tafeln Mose's, die er hineingelegt hatte am Horeb, da der HERR mit den Kindern Israel einen Bund machte, da sie aus Ägyptenland gezogen waren.¹⁰Da aber die Priester aus dem Heiligtum gingen, erfüllte die Wolke das

الَّذِي فِيهِ عَهْدُ الرَّبِّ الَّذِي قَطَعَهُ مَعَ آبَائِنَا عِنْدَ إِخْرَاجِهِ
 إِلَيْهِمْ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ. ²² وَوَقَفَ سُلَيْمَانُ أَمَامَ مَذْبِحِ الرَّبِّ
 نُجَاهَ كُلِّ جَمَاعَةِ إِسْرَائِيلَ، وَتَسَطَّ بِدَيْهِ إِلَى
 السَّمَاءِ ²³ وَقَالَ، أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهَ إِسْرَائِيلَ، لَيْسَ إِلَهُ مِثْلِكَ
 فِي السَّمَاءِ مِنْ قَوْفٍ وَلَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ أَسْفَلٍ، حَافِظُ
 الْعَهْدِ وَالرَّحْمَةِ لِعِبِيدِكَ السَّائِرِينَ أَمَامَكَ بِكُلِّ
 قَلْبِهِمْ. ²⁴ الَّذِي قَدْ حَفِظْتَ لِعَبْدِكَ دَاوُدَ أَبِي مَا كَلَّمْتَهُ بِهِ،
 فَتَكَلَّمْتَ بِعَمِكَ وَأَمَلْتَ بِيَدِكَ كَهَذَا الْيَوْمِ. ²⁵ وَالْآنَ أَيُّهَا
 الرَّبُّ إِلَهَ إِسْرَائِيلَ أَحْفَظْ لِعَبْدِكَ دَاوُدَ أَبِي مَا كَلَّمْتَهُ بِهِ
 قَائِلًا، لَا بُعْدَ لَكَ أَمَامِي رَجُلٌ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّ
 إِسْرَائِيلَ، إِنْ كَانَ بُنُوكَ يَحْفَظُونَ طُرُقَهُمْ حَتَّى يَسِيرُوا
 أَمَامِي كَمَا سِيرْتَ أَنْتَ أَمَامِي. ²⁶ وَالْآنَ يَا إِلَهَ إِسْرَائِيلَ
 فَلْيَحَقِّقْ كَلَامَكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ دَاوُدَ أَبِي. ²⁷ لِأَنَّهُ
 هَلْ يَسْكُنُ اللَّهُ حَقًّا عَلَى الْأَرْضِ. هُوَذَا السَّمَاوَاتُ
 وَسَمَاءُ السَّمَاوَاتِ لَا تَسْعُكَ، فَكَمْ بِالْأَقْلِ هَذَا الْبَيْتُ
 الَّذِي بَنَيْتُ. ²⁸ قَالْتِغَتْ إِلَى صَلَاةِ عَبْدِكَ وَإِلَى تَصَرُّعِهِ أَيُّهَا
 الرَّبُّ إِلَهِي، وَاسْمِعِ الصُّرَاخَ وَالصَّلَاةَ الَّتِي يُصَلِّيهَا عَبْدُكَ
 أَمَامَكَ الْيَوْمَ. ²⁹ لِيَكُونَ عَيْنَاكَ مَفْتُوحَتَيْنِ عَلَى هَذَا الْبَيْتِ
 لَيْلًا وَنَهَارًا، عَلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي قُلْتَ، إِنْ اسْمِي يَكُونُ
 فِيهِ لِيَسْمَعَ الصَّلَاةَ الَّتِي يُصَلِّيهَا عَبْدُكَ فِي هَذَا
 الْمَوْضِعِ. ³⁰ وَاسْمَعْ تَصَرُّعَ عَبْدِكَ وَسَعْيِكَ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ
 يُصَلُّونَ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ، وَاسْمَعْ أَنْتَ فِي مَوْضِعِ
 سُكْنَاكَ فِي السَّمَاءِ، وَإِذَا سَمِعْتَ قَاعِغْرَ ³¹ إِذَا أَخْطَأَ أَحَدٌ
 إِلَى صَاحِبِهِ وَوَضَعَ عَلَيْهِ خَلْفًا لِيُخَلِّفَهُ، وَجَاءَ الْخَلْفُ أَمَامَ
 مَذْبِحِكَ فِي هَذَا الْبَيْتِ. ³² فَاسْمَعْ أَنْتَ فِي السَّمَاءِ وَاعْمَلْ
 وَأَفِضْ بَيْنَ عِبِيدِكَ، إِذْ تُحْكُمُ عَلَى الْمُذْبِحِ فَتَجْعَلْ
 طَرِيقَهُ عَلَى رَأْسِهِ، وَتُبْرِزَ الْبَارَّ إِذْ تُعْطِيهِ حَسَبَ
 بِرِّهِ ³³ إِذَا انْكَسَرَ شَعْبُكَ إِسْرَائِيلُ أَمَامَ الْعَدُوِّ لِأَنَّهُمْ
 أَخْطَأُوا إِلَيْكَ، ثُمَّ رَجَعُوا إِلَيْكَ وَاعْتَرَفُوا بِاسْمِكَ وَصَلُّوا
 وَتَصَرَّغُوا إِلَيْكَ تَحَوَّ هَذَا الْبَيْتِ، ³⁴ فَاسْمَعْ أَنْتَ مِنَ السَّمَاءِ
 وَاعْفِرْ خَطِيئَةَ شَعْبِكَ إِسْرَائِيلَ، وَأَرْجِعْهُمْ إِلَى الْأَرْضِ
 الَّتِي أَعْطَيْتَهَا لِأَبَائِهِمْ. ³⁵ إِذَا أَعْلَقْتَ السَّمَاءَ وَلَمْ يَكُنْ مَطَرٌ
 لِأَنَّهُمْ أَخْطَأُوا إِلَيْكَ، ثُمَّ صَلُّوا فِي هَذَا الْمَوْضِعِ وَاعْتَرَفُوا
 بِاسْمِكَ، وَرَجَعُوا عَنْ خَطِيئَتِهِمْ لِأَنَّكَ صَابِقْتَهُمْ ³⁶ فَاسْمَعْ
 أَنْتَ مِنَ السَّمَاءِ وَاعْفِرْ خَطِيئَةَ عِبِيدِكَ وَسَعْيِكَ إِسْرَائِيلَ،
 فَتُعَلِّمَهُمُ الطَّرِيقَ الصَّالِحَ الَّذِي يَسْلُكُونَ فِيهِ، وَأَعْطِ
 مَطَرًا عَلَى أَرْضِكَ الَّتِي أَعْطَيْتَهَا لِشَعْبِكَ مِيرَاثًا. ³⁷ إِذَا
 صَارَ فِي الْأَرْضِ جُوعٌ، إِذَا صَارَ وَتًا، إِذَا صَارَ لَفْحٌ أَوْ
 بَرْقَانٌ أَوْ جَرَادٌ جَرَدَمٌ، أَوْ إِذَا حَاصَرَهُ عَدُوُّهُ فِي أَرْضِ

Haus des HERRN, ¹¹ daß die Priester nicht konnten stehen und des Amts pflegen vor der Wolke; denn die Herrlichkeit des HERRN erfüllte das Haus des HERRN. ¹² Da sprach Salomo: Der HERR hat geredet, er wolle im Dunkel wohnen. ¹³ So habe ich nun ein Haus gebaut dir zur Wohnung, einen Sitz, daß du ewiglich da wohnest. ¹⁴ Und der König wandte sein Angesicht und segnete die ganze Gemeinde Israel; und die ganze Gemeinde Israel stand. ¹⁵ Und er sprach: Gelobet sei der HERR, der Gott Israels, der durch seinen Mund meinem Vater David geredet und durch seine Hand erfüllt hat und gesagt: ¹⁶ Von dem Tage an, da ich mein Volk Israel aus Ägypten führte, habe ich keine Stadt erwählt unter irgend einem Stamm Israels, daß mir ein Haus gebaut würde, daß mein Name da wäre; David aber habe ich erwählt, daß er über mein Volk Israel sein sollte. ¹⁷ Und mein Vater David hatte es zuvor im Sinn, daß er ein Haus baute dem Namen des HERRN, des Gottes Israels; ¹⁸ aber der HERR sprach zu meinem Vater David: Daß du im Sinn hast, meinem Namen ein Haus zu bauen, hast du wohl getan, daß du dir solches vornahmst. ¹⁹ Doch du sollst das Haus nicht bauen; sondern dein Sohn, der aus deinen Lenden kommen wird, der soll meinem Namen ein Haus bauen. ²⁰ Und der HERR hat sein Wort bestätigt, das er geredet hat; denn ich bin aufgekommen an meines Vaters Davids Statt und sitze auf dem Stuhl Israels, wie der HERR geredet hat, und habe gebaut ein Haus dem Namen des HERRN des Gottes Israels, ²¹ und habe daselbst eine Stätte zugerichtet der Lade, darin der Bund des

مُدِيهِ فِي كُلِّ صَرْيَةٍ وَكُلِّ مَرَضٍ،³⁸ فَكُلُّ صَلَاةٍ وَكُلُّ تَصَرُّعٍ
 تَكُونُ مِنْ أَيْ إِنْسَانٍ كَانَ مِنْ كُلِّ شَعْبِكَ إِسْرَائِيلَ،
 الَّذِينَ يَعْرِفُونَ كُلَّ وَاحِدٍ صَرْيَةَ قَلْبِهِ قَيْسُطُ يَدِيهِ نَحْوَ
 هَذَا الْبَيْتِ،³⁹ فَاسْمِعْ أَنْتَ مِنَ السَّمَاءِ مَكَانَ سُكْنِكَ
 وَأَعْفِرْ، وَأَعْمَلْ وَأَعْطِ كُلَّ إِنْسَانٍ حَسَبَ كُلِّ طَرَفِهِ كَمَا
 تَعْرِفُ قَلْبَهُ. لِأَنَّكَ أَنْتَ وَحْدَكَ قَدْ عَرَفْتَ قُلُوبَ كُلِّ بَنِي
 الْبَيْتِ.⁴⁰ لِيَخَافُوكَ كُلَّ الْأَيَّامِ الَّتِي يَحْيُونَ فِيهَا عَلَى وَجْهِ
 الْأَرْضِ الَّتِي أَعْطَيْتَ لِأَبَائِنَا.⁴¹ وَكَذَلِكَ الْأَجْتِبِي الَّذِي لَيْسَ
 مِنْ شَعْبِكَ إِسْرَائِيلَ، وَجَاءَ مِنْ أَرْضٍ بَعِيدَةٍ مِنْ أَجْلِ
 اسْمِكَ⁴² لِأَنَّهُمْ يَسْمَعُونَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَبِيَدِكَ الْقُوَّةِ
 وَبِرَأْعِكَ الْمَمْدُودَةِ فَمَتَى جَاءَ وَصَلَى فِي هَذَا
 الْبَيْتِ،⁴³ فَاسْمِعْ أَنْتَ مِنَ السَّمَاءِ مَكَانَ سُكْنِكَ، وَافْعَلْ
 حَسَبَ كُلِّ مَا يَدْعُو بِهِ إِلَيْكَ الْأَجْتِبِي، لِيَعْلَمَ كُلُّ شَعْبِ
 الْأَرْضِ اسْمَكَ فَيَخَافُوكَ كَشَعْبِكَ إِسْرَائِيلَ، وَلِيَعْلَمُوا أَنَّهُ
 قَدْ دُعِيَ اسْمُكَ عَلَى هَذَا الْبَيْتِ الَّذِي بَنَيْتَ.⁴⁴ إِذَا حَرَجَ
 شَعْبُكَ لِمَحَارَبَةٍ عَدُوِّهِ فِي الطَّرِيقِ الَّذِي تُرْسِلُهُمْ فِيهِ،
 وَصَلُوا إِلَى الرَّبِّ نَحْوَ الْمَدِينَةِ الَّتِي احْتَرْتَهَا وَالْبَيْتِ الَّذِي
 بَنَيْتَهُ لِاسْمِكَ،⁴⁵ فَاسْمِعْ مِنَ السَّمَاءِ صَلَاتَهُمْ وَتَصَرُّعَهُمْ
 وَأَقْضِ قَضَاءَهُمْ.⁴⁶ إِذَا أَخْطَأُوا إِلَيْكَ لِأَنَّهُ لَيْسَ إِنْسَانٌ لَا
 يُحْطِي وَعَصَبَتْ عَلَيْهِمْ وَدَفَعْتَهُمْ أَمَامَ الْعَدُوِّ وَسَبَّاهُمْ
 سَابُوهُمْ إِلَى أَرْضٍ بَعِيدَةٍ أَوْ قَرِيبَةٍ،⁴⁷ فَإِذَا رَدُّوا إِلَى
 قُلُوبِهِمْ فِي الْأَرْضِ الَّتِي يُسْتَوْنَ إِلَيْهَا وَرَجَعُوا وَتَصَرَّعُوا
 إِلَيْكَ فِي أَرْضِ سَبْيِهِمْ قَائِلِينَ، قَدْ أَخْطَأْنَا وَعَوَّجْنَا
 وَأَذْنَبْنَا وَرَجَعْنَا إِلَيْكَ مِنْ كُلِّ قُلُوبِهِمْ وَمِنْ كُلِّ أَنْفُسِهِمْ
 فِي أَرْضِ أَعْدَائِهِمُ الَّذِينَ سَبَّوهُمْ، وَصَلُوا إِلَيْكَ نَحْوَ
 أَرْضِهِمُ الَّتِي أَعْطَيْتَ لِأَبَائِهِمْ، نَحْوَ الْمَدِينَةِ الَّتِي احْتَرْتَ
 وَالْبَيْتِ الَّذِي بَنَيْتَ لِاسْمِكَ،⁴⁹ فَاسْمِعْ فِي السَّمَاءِ مَكَانَ
 سُكْنِكَ صَلَاتَهُمْ وَتَصَرُّعَهُمْ وَأَقْضِ قَضَاءَهُمْ،⁵⁰ وَأَعْفِرْ
 لِسَعْبِكَ مَا أَخْطَأُوا بِهِ إِلَيْكَ، وَجَمِيعَ ذُنُوبِهِمُ الَّتِي أَذْنَبُوا
 بِهَا إِلَيْكَ، وَأَعْطِهِمْ رَحْمَةً أَمَامَ الَّذِينَ سَبَّوهُمْ
 فَيَرْحَمُوهُمْ،⁵¹ لِأَنَّهُمْ سَعَبُكَ وَمِيرَاتُكَ الَّذِينَ أُخْرِجْتَ مِنْ
 مِصْرَ مِنْ وَسْطِ كُورِ الْحَدِيدِ.⁵² لِيَكُونَ عَيْنَاكَ مَفْتُوحَتَيْنِ
 نَحْوَ تَصَرُّعِ عَبْدِكَ وَتَصَرُّعِ شَعْبِكَ إِسْرَائِيلَ، فَتَضَعِي
 إِلَيْهِمْ فِي كُلِّ مَا يَدْعُونَكَ.⁵³ لِأَنَّكَ أَنْتَ أَفْرَزْتَهُمْ لَكَ مِيرَاثًا
 مِنْ جَمِيعِ شُعُوبِ الْأَرْضِ، كَمَا تَكَلَّمْتَ عَنْ يَدِ مُوسَى
 عَبْدِكَ عِنْدَ إِخْرَاجِكَ آبَاءَنَا مِنْ مِصْرَ يَا سَيِّدِي
 الرَّبِّ.⁵⁴ وَكَانَ لَمَّا انْتَهَى سُلَيْمَانُ مِنَ الصَّلَاةِ إِلَى الرَّبِّ
 بِكُلِّ هَذِهِ الصَّلَاةِ وَالنَّصْرَعِ، أَنَّهُ تَهَضَّ مِنْ أَمَامِ مَذْبَحِ
 الرَّبِّ مِنَ الْجُنُودِ عَلَى رُكْبَتَيْهِ وَبَدَأَهُ مَبْسُوطَتَانِ نَحْوَ

HERRN ist, den er gemacht hat mit unsern Vätern, da er sie aus Ägyptenland führte.²² Und Salomo trat vor den Altar des HERRN gegenüber der ganzen Gemeinde Israel und breitete seine Hände aus gen Himmel²³ und sprach: HERR, Gott Israels, es ist kein Gott, weder droben im Himmel noch unten auf der Erden, dir gleich, der du hältst den Bund und die Barmherzigkeit deinen Knechten, die vor dir wandeln von ganzem Herzen;²⁴ der du hast gehalten deinem Knecht, meinem Vater David, was du ihm geredet hast. Mit deinem Mund hast du es geredet, und mit deiner Hand hast du es erfüllt, wie es steht an diesem Tage.²⁵ Nun, HERR, Gott Israels, halte deinem Knecht, meinem Vater David, was du ihm verheißen hast und gesagt: Es soll dir nicht gebrechen an einem Mann vor mir, der da sitze auf dem Stuhl Israels, so doch, daß deine Kinder ihren Weg bewahren, daß sie vor mir wandeln, wie du vor mir gewandelt hast.²⁶ Nun, Gott Israels, laß deine Worte wahr werden, die du deinem Knecht, meinem Vater David, geredet hast.²⁷ Denn sollte in Wahrheit Gott auf Erden wohnen? Siehe, der Himmel und aller Himmel Himmel können dich nicht fassen; wie sollte es denn dies Haus tun, das ich gebaut habe?²⁸ Wende dich aber zum Gebet deines Knechtes und zu seinem Flehen, HERR, mein Gott, auf daß du hörst das Lob und Gebet, das dein Knecht heute vor dir tut;²⁹ daß deine Augen offen stehen über dies Haus Nacht und Tag, über die Stätte, davon du gesagt hast: Mein Name soll da sein. Du wollest hören das Gebet, das dein Knecht an dieser Stätte tut,³⁰ und wollest erhören das Flehen

السَّمَاءِ،⁵⁵ وَوَقَفَ وَتَارَكَ كُلَّ جَمَاعَةِ إِسْرَائِيلَ يَصُوتُ عَالٍ قَائِلًا،⁵⁶ مُبَارِكُ الرَّبِّ الَّذِي أَعْطَى رَاحَةً لِسَعْبِهِ إِسْرَائِيلَ حَسَبَ كُلِّ مَا تَكَلَّمَ بِهِ، وَلَمْ تَسْفُطْ كَلِمَتُهُ وَاحِدَةً مِنْ كُلِّ كَلَامِهِ الصَّالِحِ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ عَنْ يَدِ مُوسَى عَبْدِهِ.⁵⁷ لِيَكُنْ الرَّبُّ إِلَهَنَا مَعَنَا كَمَا كَانَ مَعَ آبَائِنَا فَلَا يَبْرُكْنَا وَلَا يَرْفُضَنَا.⁵⁸ لِيَمِيلَ بِقُلُوبِنَا إِلَيْهِ لِنَسِيرَ فِي جَمِيعِ طُرُقِهِ وَتَحَقِّطَ وَصَايَاهُ وَقَرَائِصُهُ وَأَحْكَامَهُ الَّتِي أَوْصَى بِهَا آبَاءَنَا.⁵⁹ وَلِيَكُنْ كَلَامِي هَذَا الَّذِي تَصَرَّعْتُ بِهِ أَمَامَ الرَّبِّ قَرِيبًا مِنَ الرَّبِّ إِلَهِنَا تَهَارًا وَإِيْلًا، لِيَقْضِيَ قَضَاءَ عَبْدِهِ وَقَضَاءَ سَعْبِهِ إِسْرَائِيلَ، أَمَرَ كُلَّ يَوْمٍ فِي يَوْمِهِ.⁶⁰ لِيَعْلَمَ كُلُّ شُعُوبِ الْأَرْضِ أَنَّ الرَّبَّ هُوَ اللَّهُ وَلَيْسَ آخَرُ.⁶¹ فَلْيَكُنْ قَلْبُكُمْ كَامِلًا لَدَى الرَّبِّ إِلَهِنَا إِذْ تَسِيرُونَ فِي قَرَائِصِهِ وَتَحَقِّطُونَ وَصَايَاهُ كَهَذَا الْيَوْمِ.⁶² ثُمَّ إِنَّ الْمَلِكَ وَجَمِيعَ إِسْرَائِيلَ مَعَهُ دَبَّجُوا دَبَائِحَ أَمَامَ الرَّبِّ،⁶³ وَدَبَّحَ سُلَيْمَانُ دَبَائِحَ السَّلَامَةِ الَّتِي دَبَّحَهَا لِلرَّبِّ مِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْ وَعِشْرِينَ أَلْفًا، وَمِنَ الْعَتَمِ مِئَةَ أَلْفٍ وَعِشْرِينَ أَلْفًا، قَدَّسَ الْمَلِكُ وَجَمِيعُ بَنِي إِسْرَائِيلَ بَيْتَ الرَّبِّ.⁶⁴ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ قَدَّسَ الْمَلِكُ وَسَطَ الدَّارِ الَّتِي أَمَامَ بَيْتِ الرَّبِّ لِأَنَّهُ قَرَّبَ هُنَاكَ الْمُخْرَقَاتِ وَالتَّقْدِمَاتِ وَشَحْمَ دَبَائِحِ السَّلَامَةِ، لِأَنَّ مَدْبَحَ النَّحَاسِ الَّذِي أَمَامَ الرَّبِّ كَانَ صَغِيرًا عَنْ أَنْ يَسَعَ الْمُخْرَقَاتِ وَالتَّقْدِمَاتِ وَشَحْمَ دَبَائِحِ السَّلَامَةِ.⁶⁵ وَعَبَّدَ سُلَيْمَانُ الْعِيدَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ وَجَمِيعُ إِسْرَائِيلَ مَعَهُ، جُمُهُورٌ كَثِيرٌ مِنْ مَدْخَلِ حَمَاةٍ إِلَى وَادِي مِصْرَ أَمَامَ الرَّبِّ إِلَهِنَا سَبْعَةَ أَيَّامٍ وَسَبْعَةَ أَيَّامٍ، أَرْبَعَةَ عَشَرَ يَوْمًا.⁶⁶ وَفِي الْيَوْمِ الثَّامِنِ صَرَفَ الشَّعْبُ قَبَارِكُوا الْمَلِكَ وَدَهَبُوا إِلَى خِيَمِهِمْ قَرَجِينَ وَطَيِّبِي الْقُلُوبِ لِأَجْلِ كُلِّ الْخَيْرِ الَّذِي عَمِلَ الرَّبُّ لِدَاوُدَ عَبْدِهِ وَإِسْرَائِيلَ سَعْبِهِ.

deines Knechtes und deines Volkes Israel, das sie hier tun werden an dieser Stätte; und wenn du es hörst in deiner Wohnung, im Himmel, wollest du gnädig sein.³¹ Wenn jemand wider seinen Nächsten sündigt und es wird ihm ein Eid aufgelegt, den er schwören soll, und der Eid kommt vor deinen Altar in diesem Hause:³² so wollest du hören im Himmel und recht schaffen deinen Knechten, den Gottlosen zu verdammen und seinen Wandel auf seinen Kopf zu bringen und den Gerechten gerecht zu sprechen, ihm zu geben nach seiner Gerechtigkeit.³³ Wenn dein Volk Israel vor seinen Feinden geschlagen wird, weil sie an dir gesündigt haben, und sie bekehren sich zu dir und bekennen deinen Namen und beten und flehen zu dir in diesem Hause:³⁴ so wollest du hören im Himmel und der Sünde deines Volkes Israel gnädig sein und sie wiederbringen in das Land, das du ihren Vätern gegeben hast.³⁵ Wenn der Himmel verschlossen wird, daß es nicht regnet, weil sie an dir gesündigt haben, und sie werden beten an diesem Ort und deinen Namen bekennen und sich von ihren Sünden bekehren, weil du sie drängest;³⁶ so wollest du hören im Himmel und gnädig sein der Sünde deiner Knechte und deines Volkes Israel, daß du ihnen den guten Weg weisest, darin sie wandeln sollen, und lassest regnen auf das Land, das du deinem Volk zum Erbe gegeben hast.³⁷ Wenn eine Teuerung oder Pestilenz oder Dürre oder Brand oder Heuschrecken oder Raupen im Lande sein werden, oder sein Feind im Lande seine Tore belagert, oder irgend eine Plage oder Krankheit da ist;³⁸ wer dann bittet und

fleht, es seien sonst Menschen oder dein ganzes Volk Israel, die da gewahr werden ihrer Plage ein jeglicher in seinem Herzen, und breitet seine Hände aus zu diesem Hause:³⁹ so wollest du hören im Himmel, in dem Sitz, da du wohnst, und gnädig sein und schaffen, daß du gebest einem jeglichen, wie er gewandelt hat, wie du sein Herz erkennst, denn du allein kennst das Herz aller Kinder der Menschen,⁴⁰ auf daß sie dich fürchten allezeit, solange sie in dem Lande leben, das du unsern Vätern gegeben hast.⁴¹ Wenn auch ein Fremder, der nicht von deinem Volk Israel ist, kommt aus fernem Lande um deines Namens willen⁴² (denn sie werden hören von deinem großen Namen und von deiner mächtigen Hand und von deinem ausgereckten Arm), und kommt, daß er bete vor diesem Hause:⁴³ so wollest du hören im Himmel, im Sitz deiner Wohnung, und tun alles, darum der Fremde dich anruft, auf daß alle Völker auf Erden deinen Namen erkennen, daß sie auch dich fürchten wie dein Volk Israel und daß sie innewerden, wie dies Haus nach deinem Namen genannt sei, das ich gebaut habe.⁴⁴ Wenn dein Volk auszieht in den Streit wider seine Feinde des Weges, den du sie senden wirst, und sie werden beten zum HERRN nach der Stadt hin, die du erwählt hast, und nach dem Hause, das ich deinem Namen gebaut habe:⁴⁵ so wollest du ihr Gebet und Flehen hören im Himmel und Recht schaffen.⁴⁶ Wenn sie an dir sündigen werden (denn es ist kein Mensch, der nicht sündigt), und du erzürnst und gibst sie dahin vor ihren Feinden, daß sie sie gefangen führen in

1 Kings 8

der Feinde Land, fern oder nahe,⁴⁷ und sie in ihr Herz schlagen in dem Lande, da sie gefangen sind, und bekehren sich und flehen zu dir im Lande ihres Gefängnisses und sprechen: Wir haben gesündigt und übel getan und sind gottlos gewesen,⁴⁸ und bekehren sich also zu dir von ganzem Herzen und von ganzer Seele in ihrer Feinde Land, die sie weggeführt haben, und beten zu dir nach ihrem Lande hin, das du ihren Vätern gegeben hast, nach der Stadt hin, die du erwählt hast, und nach dem Hause, das ich deinem Namen gebaut habe:⁴⁹ so wollest du ihr Gebet und Flehen hören im Himmel, vom Sitz deiner Wohnung, und Recht schaffen⁵⁰ und deinem Volk gnädig sein, das an dir gesündigt hat, und allen ihren Übertretungen, damit sie wider dich übertreten haben, und Barmherzigkeit geben vor denen, die sie gefangen halten, daß sie sich ihrer erbarmen;⁵¹ denn sie sind dein Volk und dein Erbe, die du aus Ägypten, aus dem eisernen Ofen, geführt hast.⁵² Laß deine Augen offen sein auf das Flehen deines Knechtes und deines Volkes Israel, daß du sie hörst in allem, darum sie dich anrufen;⁵³ denn du hast sie dir abgesondert zum Erbe aus allen Völkern auf Erden, wie du geredet hast durch Mose, deinen Knecht, da du unsre Väter aus Ägypten führtest, HERR HERR!⁵⁴ Und da Salomo all dieses Gebet und Flehen hatte vor dem HERRN ausgebetet, stand er auf von dem Altar des HERRN und ließ ab vom Knieen und Hände-Ausbreiten gen Himmel⁵⁵ und trat dahin und segnete die ganze Gemeinde Israel mit lauter Stimme und sprach:⁵⁶ Gelobet sei der HERR, der seinem

Volk Israel Ruhe gegeben hat, wie er geredet hat. Es ist nicht eins dahingefallen aus allen seinen guten Worten, die er geredet hat durch seinen Knecht Mose.⁵⁷ Der Herr, unser Gott, sei mit uns, wie er gewesen ist mit unsern Vätern. Er verlasse uns nicht und ziehe die Hand nicht ab von uns,⁵⁸ zu neigen unser Herz zu ihm, daß wir wandeln in allen seinen Wegen und halten seine Gebote, Sitten und Rechte, die er unsern Vätern geboten hat.⁵⁹ Und diese Worte, die ich vor dem HERR gefleht habe, müssen nahekomen dem HERRN, unserm Gott, Tag und Nacht, daß er Recht schaffe seinem Knecht und seinem Volk Israel, ein jegliches zu seiner Zeit,⁶⁰ auf daß alle Völker auf Erden erkennen, daß der HERR Gott ist und keiner mehr.⁶¹ Und euer Herz sei rechtschaffen mit dem HERRN, unserm Gott, zu wandeln in seinen Sitten und zu halten seine Gebote, wie es heute geht.⁶² Und der König samt dem ganzen Israel opferten vor dem HERRN Opfer.⁶³ Und Salomo opferte Dankopfer, die er dem HERR opferte, zweiundzwanzigtausend Ochsen und hundertzwanzigtausend Schafe. Also weihten sie das Haus des HERRN ein, der König und alle Kinder Israel.⁶⁴ Desselben Tages weihte der König die Mitte des Hofes, der vor dem Hause des HERRN war, damit, daß er Brandopfer, Speisopfer und das Fett der Dankopfer daselbst ausrichtete. Denn der eherne Altar, der vor dem HERRN stand, war zu klein zu dem Brandopfer, Speisopfer und zum Fett der Dankopfer.⁶⁵ Und Salomo machte zu der Zeit ein Fest und alles Israel mit ihm,

1 Kings 8

eine große Versammlung, von der Grenze Hamaths an bis an den Bach Ägyptens, vor dem HERRN, unserm Gott, sieben Tage und abermals sieben Tage, das waren vierzehn Tage.⁶⁶ Und er ließ das Volk des achten Tages gehen. Und sie segneten den König und gingen hin zu ihren Hütten fröhlich und guten Muts über all dem Guten, das der HERR an David, seinem Knecht und an seinem Volk Israel getan hatte.